

Welcome to Phuket Data :: ข้อเสนอแนะของปราชญ์ต่อ พมร.ภูเก็ต

From: "Prachaya khaphajan"
To: sommai@usa.com
Subject: My first greeting
Date: Sun, 6 Sep 2009 17:50:05 +0700

ท่าน อาจารย์สมหมาย

ขอบคุณเหลือหลาย ที่ได้กรุณานำชม พิพิธภัณฑ์เมืองภูเก็ต เมื่อวันที่เสาร์ที่ 5 กันยายน 2552 (ที่ผมไปกับรองศาสตราจารย์พอลตา บุตรสุทธิวงศ์) และนักศึกษา ปริญญาโท บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงอีก 2 คน (คุณอัฉนา และคุณสายใจ) ย ย ย นับเป็นวาสนาชะตาชีวิต ที่ได้มีโอกาสรู้จักกับคุณ และได้มีคุณเป็นมัคคุเทศก์บรรดาศักดิ์ (เชลยศักดิ์) ย นำเที่ยวชมเมืองภูเก็ต จำลอง ย ย

ย

ผมไม่เคยเห็นเมืองภูเก็ตมาก่อนเลยในชีวิต ย มาภูเก็ตนับเป็นหลายสิบครั้ง ในหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ย ย คราวนี้ ได้เรียกร้องบรรดาลูกศิษย์ ว่าอาจารย์อยากเห็นเหลือเกิน ช่วยพาไปเที่ยวหน่อย ย ย ย ปรากฏว่าอยู่เหนือคำบรรยาย ย เกินกว่าที่ผมจินตนาการเอาไว้อย่างมาก ย ได้รับ ความรู้ ใหม่ ๆ อย่างมากมาย ย ย มีสิ่งดี ๆ งาม ๆ หลาย ๆ อย่างให้ศึกษาน่าชม เสียตายที่ผมมีเวลาน้อยมาก ย การใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมง ณ ที่นั้น นับว่าน้อยเกินไปสำหรับผม ซึ่งเป็นคนสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับ โบราณคดี ประวัติศาสตร์ ผาชนวิทยา ย สิ่งแวดล้อมศึกษา ฯลฯ เป็นอย่างมาก ย ย ของดี ๆ ย อย่างนี้ สำหรับผม ต้องเที่ยวชม ใช้เวลาเป็นวัน จึงจะได้รับความซาบซึ้ง ย และเข้าใจเรื่องราว รายละเอียดต่าง ๆ อย่างเต็มที่

ย

ได้ทดลองเปิดดูเรื่องราวต่าง ๆ ของคุณจากอินเทอร์เน็ต (www.phuketdata.net) ย ทำให้ได้ ความรู้ อื่น ๆ เพิ่มเติมไปด้วยอีกมากมาย ย

ย

เสียตายจริง ๆ ที่พิพิธภัณฑ์เมืองภูเก็ต (พมร.ภูเก็ต) แห่งนี้อยู่ลึกลับ ย ห่างไกลเกินไป ยากนักที่คนทั่วไปจะเข้าถึงได้ ย ย ย หากไปมาได้สะดวก มีการประชาสัมพันธ์ ๆ และมีการทำเรื่องราวต่าง ๆ ในทำนองหุ่นจำลอง ย แสดงรูปแบบการดำเนินชีวิตของชาวภูเก็ต สมัยเมื่อ 2-3 ร้อยปีก่อนนี้ ย ย วิศวกรรมอาคารเรื่อย ๆ ย มีการแสดง เส้นทางเดินเรือ (ที่มีรายละเอียดมากกว่าแผนที่เพียงแผ่นเดียว) ย ย ย มีเรื่องราวการดำเนิน ชีวิตของชนชาติต่าง ๆ ในภูเก็ต ย เส้นทาง การเดินทางของ เรือ ที่เมื่อชุดได้แล้วไปที่ไหน ย คนชาติอื่น ๆ ที่เขาซื้อนั้น เขาเอาไปทำอะไร ย ทำนองนี้ ย จะยิ่งเป็นการดีมากมาย ย ย ผมเสียตาย ที่เรื่องราวเหล่านี้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนน้อยเหลือเกิน ย จนอาจจะกล่าวได้ว่า ย ไม่ได้ได้รับความสนใจจากทางราชการเลยด้วยซ้ำไป ย และการดำเนินการของ เทศบาลเมือง กะทู้เอง ก็เป็นภาระที่หนักเกินกำลัง ย ที่จริงควรจะเป็นเรื่องของประเทศไทยมากกว่า ย หากบริหารแบบกระจายอำนาจ ย และภูเก็ตได้บริหารตนเอง โดยเป็นอิสระ ย หาเงินหาทองได้ ก็ใช้ในภูเก็ตเอง ย อาจจะส่งเสริมสนับสนุน การสร้างพิพิธภัณฑ์ให้เจริญงอกงามยิ่งกว่านี้ได้อีกมาก

ย

พิพิธภัณฑ์ในลักษณะเช่นนี้ หากสร้างอยู่แถวหาด ป่าตอง เรียก ค่าเข้าชมคนละ 1,000 บาท ย ผมเชื่อแน่ว่า จะมีคนเข้าชมวันละไม่ต่ำกว่า 1 พันคน หรือทำให้มีรายได้จากการเข้าชมวันละ 1 ล้านบาท ย ได้อย่างสบาย ๆ ย และเมื่อมีเงินมากขนาดนั้น การจะลงทุน เนรมิตทำสิ่งไรขึ้นมา ให้เป็นประโยชน์ ให้เห็นความเจริญงอกงามของพิพิธภัณฑ์แบบมีชีวิต ย ที่มีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามรอบวัฏจักรที่ควรจะเป็น ย จะเป็นการดีมากที่สุด

ย ย ย

ขอบคุณอย่างยิ่ง ที่เชื้อให้ความรู้ที่มีค่าแก่พวกเรา ย ย ย ผมมีโอกาสตอบแทนเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ด้วยการส่งหนังสือให้อ่านเป็นบรรณการย 2-3 เล่ม ซึ่งจะดำเนินการให้ในเร็ว ๆ วันนี่ (ไม่เกิน 2 วัน)

ระลึกถึงเสมอครับ

ย ย ย
ปราชญา กล้าผจญ

ย

หมายเหตุ

รองศาสตราจารย์ ดร. [ปราชญา กล้าผัจญ์](#) เข้า [เยี่ยมชม](#) พมร. ภูเก็ตเมื่อวันที่เสาร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ย ผศ.สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ ต้อนรับและนำชม พมร.

เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง

นักศึกษابริญญาโทเข้าเยี่ยมชม พมร.

ดร.ปรีดี นำ ป.โท ชม พมร.

[ดร.ปรีดี โชติช่วง](#) รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำคณะนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ๖๙ คน เข้า [เยี่ยมชม](#) พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่(พมร.) วันอาทิตย์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๑.๑๕-๑๓.๑๐ น. ผศ.สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ แบ่งเป็น ๓ กลุ่มให้จรรย์ อนุสตัย และอรุณรัตน์ สรรเพ็ชร เป็นผู้บรรยายประจำฐาน : โชคชัย แสงเขียว ถ่ายภาพ

ย